

MATERIALE TIL DISKUSJON OM STRATEGISK PLAN - LEGGING OG NESTE LANDSMØTEPLAN

BILAG

MATERIALET SOM legges fram her, er grunnlaget for diskusjonen nå i høst om partiplanen og planarbeidet til partiet videre framover.

SKAU og PU har hatt forberedende diskusjoner om strategisk plan for partiet og noen av hovedtrekka ved neste landsmøte-periode-plan.

En plankommisjon har jobba videre med dette som utgangspunkt. Det var også en plankonferanse på vårparten, hvor representanter var tilstede.

DE TRE artiklene om planen - om noen begreper, om strategisk plan og om landsmøteperioden - er utforma av plankommisjonen nedsatt av SKAU.

Aug.-84, SKAU.

OM NOEN BEGREPER

(1).STRATEGI, STRATEGISK PERIODE, STRATEGISK PLAN.

1.1.Strategien dreier seg om vilkåra for å vinne en krig som helhet. I motsetning til taktikk som dreier seg om vilkåra for å vinne et enkelt slag.

1.2.Overført på kommunistisk politisk kamp dreier strategi seg om vilkåra for å vinne den politiske klassekampen om statsmakta. Strategien dreier seg om slike spørsmål som hvilken klasse som må være hovedkraften og hvilke klasser og grupper som utgjør reservene. (Spørsmålet om klassealliansen).

Strategien avgjør også hvilke politiske og ideologiske krefter som utgjør hovedhindret for å vinne den politiske kampen.

1.3.Viktige strategiske spørsmål er løst i forslaget til prinsipp-program. (Hovedmotsigelsen i Norge, klassealliansen, karakteren av revolusjonen o.l. politiske og ideologiske krefter som utgjør de viktigste hindringene som må overvinnes.

1.4.Med strategisk periode menes en periode der den politiske strategien endrer seg betydelig. Det er den perioden da seier i en bestemt politisk kamp eller krig er avgjørende (overordna). Den strategiske perioden vi nå er i er perioden for sosialistisk revolusjon. Så lenge borgerskapet i Norge sitter ved makta vil denne strategiske perioden vare. Hovedmotsigelsen vil gå mellom arbeiderklassen og borgerskapet, klassealliansen vil i hovedsak være

den samme i hele perioden. Det er mulig at denne strategiske perioden tar slutt gjennom en sosialistisk revolusjon. Det er også mulig at perioden tar slutt ved en sovjetisk okkupasjon (angrep). I et okkupert Norge vil strategien være å kaste ut okkupanten. Hovedmotsigelsen, klassealliansen, de politiske og ideologiske kreftene som hindrer seier vil være forskjellig fra dag til dag. Krigen for frigjøring vil være en ny strategisk periode. Straks frigjøringskampen er over inntreer en ny strategisk periode, fram mot den sosialistiske revolusjonen. Å slå fast hvilken strategisk periode vi lever i må vi slå fast hva som er hoved-motsigelsen i samfunnet.

1.5.En strategisk plan er en plan for en strategisk periode. Det er en plan for å skape de subjektive vilkåra for seier. (De vilkåra som kan skapes gjennom bevisst planlegging fra de revolusjonære.)

En strategisk plan må bygge på de objektive utviklingstendensene, men er først og fremst en plan for hvordan de subjektive kreftene (de bevisste kreftene) skal utnyttes for å skape vilkåra for seier.

1.6.En strategisk plan må derfor inneholde målsettinger for hvordan partiet skritt for skritt skal øke sin innflytelse politisk og organisatorisk. Den strategiske planen er en plan for hvordan samle krefter til det avgjørende slaget, en plan for å sikre at de subjektive kreftene er tilstrekkelig sterke til å gripe ledelsen når de objektive kreftene er "modne".

1.7.I dag må en strategisk plan for oss først og fremst være en plan for skrittvis å frata sosialdemokratiet sin innflytelse i kjerneproletariatet, i arbeiderklassen og

i reservene. Den strategiske planen vil fortelle oss hvilke grupper vi skal prioritete arbeidet blant. Den strategiske planen vil først og fremst gi grunnlag for en organisasjonsutbyggingsplan, med målsettinger for hvert område.

2.TAKTIKK, TAKTISK PERIODE, TAKTISK PLAN.

2.1.Taktikk er hvordan vinne en delseier, oppnå et delmål. Partiet vil ta del i og lede et utall mindre og større kamper. Hver enkelt liten og stor kamp må ha sin taktikk. "Taktikken må veiledes av strategien og underordnes denne" (Fritt etter Stalin). Når vi snakker om en taktisk periode innafor en strategisk periode så tenkes det ikke på hver enkelt kamp, men på viktige endringer i den "totale" klassekampen. Det er spørsmål om klassekampens flo eller ebbe, om vilkårene for å drive revolusjonær virksomhet, for eksempel borgerlig demokrati eller fascisme. De taktiske periodene vil bestemmes av objektive forhold og styrken til de revolusjonære kreftene.

Stalin delte f.eks. opp den strategiske perioden i Russland fra århundreskiftet og fram til februar 1917 i taktiske perioder. Likeså deltes den strategiske perioden fra februar til oktober 1917 i taktiske perioder.

2.1.Å slå fast hvilken taktisk periode vi er i bestemmer først og fremst formene som klassekampen må føres i. Spesielt viktig er forholdet mellom illegalt og legalt arbeid. Hva som må drives illegalt og hva som er mulig å gjøre legalt. Det bestemmer i stor grad organisasjonsformene, både partiet og hvilke organisasjoner som det er mest hensiktsmessig å jobbe

gjennom.

2.3.Vi er i dag i en periode med relativt lite klassekamp, et stabilt borgerlig diktatur som har formen av "ekstremt" borgerlig demokrati. Ganske rolig. Vi har svært gunstige arbeidsforhold. Under slike forhold er det viktigste å utnytte de mulighetene det legale, åpne kommunistiske agitasjon, propaganda og organisasjonsarbeidet gir. Ut fra en strategisk vurdering må vi regne med at denne perioden vil avløses av store spontane klassekamper, fascistisk undertrykking eller okkupasjon.

2.4.En taktisk "generalplan" er en plan for hvilke strategiske mål (subjektive vilkår) som vi tar sikte på å skape i denne perioden og hvordan vi vil nå disse måla (F.eks. stortingsrepresentasjon, KK-abonnenter, øvrig propaganda og agitasjonsarbeid, feks. partiskole, kvinnekamper, ungdom osv. osv.

(3).PARTIPLAN, STRATEGISK PLAN, TAKTISK PLAN.

3.1.Partiet har ikke hatt en samlende strategisk eller taktisk plan. Den siste landsmøteperiodeplanen var et stort framskritt fordi den tok sikte på å løse viktige programspørsmål og gjenreise studiene i marxistisk teori. men fortsatt er det slik at motsigelsen mellom sentrale planer og lokale planer (partiavdelingenes planer) ikke er løst. Fortsatt pålegger de sentrale planene avdelingene å gjennomføre visse obligatoriske møter, gjennomføre

noen sentrale kampanjer. men i liten grad er partiplanene en hjelp for avdelingene en hjelp for avdelingene til sjøl å lage langsiktige planer for sitt område. Så lenge det er slik vil det være svært vanskelig for en partiavdeling å utvikle seg til en virkelig ledende revolusjonær kraft på sitt område.

3.2.Rundt 1980 hadde vi et opprør mot sentrale planer og opplegg. Avdelingene måtte få tid til lokalt arbeid. Sentrale planer ødela avdelingenes sjølstendighet. Problemene var reelle men svaret som ble gitt var økonomistisk. Senere planer har vært mindre stramme, med rom for lokale initiativ, men dette tomrommet har stort sett ikke blitt fylt, for avdelingene vet ikke hva de skal gjøre i tillegg til de sentrale oppgavene. Mange avdelinger gjennomfører pliktmessig de obligatoriske møtene, uten særlig perspektiv på sitt eget utrettende arbeid.

3.3.En strategisk og taktisk plan for partiets virksomhet totalt kan løse dette problemet. Det er helt nødvendig at en slik plan må følges opp av at alle partiavdelinger (+ fraksjoner og utvalg) legger sine egne langsiktige planer innfor rammen av strategisk, taktisk plan. Dette vil sjølsagt ikke erstatte sentrale planer for kortere perioder med blant annet obligatoriske møter og kampanjer, men det vil bety at avdelingene etterhvert i hovedsak jobber bevisst og planmessig for å oppfylle bestemte mål innfor sitt område som er i tråd med hele partiets strategiske og taktiske mål.

HVORFOR TRENGER VI EN STRATEGISK PLAN FOR PARTIET?

Å sette opp en strategisk plan er i første omgang å svare på sentrale politiske spørsmål som bestemmer hovedinnrettinga for arbeidet vårt. Når vi har svart på disse spørsmåla, må vi prøve å omsette svara i politiske og organisatoriske konsekvenser for partiet. I denne prosessen må vi ta hensyn både til ytre og indre forhold: de krava klassekampen stiller til partiets styrke/svakhet.

Hvorfor trenger vi en strategisk plan for partiet? Det er flere grunner. Gjennom å diskutere et forslag til strategisk plan, kan vi finne ut om vi er enige i premissene for arbeidet vårt. Dersom det viser seg at vi er uenige om premissene, er det vanskelig å jobbe i samme retning. Vi trenger videre en strategisk plan for å kunne se den daglige jobbinga i et langsiktig perspektiv, men også om vi har gjort framgang i forhold til det langsiktige målet. Og vi trenger en strategisk plan for å gjøre organer og medlemmer i partiet bedre i stand til å jobbe skapende og sjølstendig i forhold til de langsiktige måla. Tidligere har vi feks. stilt det slik at de sentrale planene må gi distiktene og laga rom for lokale planer og lokalt arbeid. Det er fortsatt viktig. Men det må være ei målsetting å lage sentrale planer som gjør det mulig for distrikter og lag å utforme sine egne planer - som trekker de politiske og organisatoriske konsekvensene av den strategiske planen - på deres nivå. Det betyr at vi må bli klarere på hvilke politiske mål vi skal forfølge.

En slik strategisk plan har vi

ikke nå. Den må jobbes med i tida framover. Dette er en oppgave for hele partiet. Denne artikkelen er ment å starte en diskusjon om strategisk plan i partiet.

DEN STRATEGISKE PERIODEN

Den strategiske perioden vi nå er inne i, er den perioden der vi forbereder den sosialistiske revolusjonen, med alt det betyr for klassealliansen, retninga på hovedangrepet og innrettinga på partiets arbeid.

Men vi må samtidig ha i huet at det er sannsynlig at den strategiske perioden vi er inne i nå, vil bli avbrutt av krig og okkupasjon. Et slikt skifte vil være svært ugunstig for kampen for revolusjonen. Vi bør derfor i dag kjempe for om mulig å hindre, evt. utsette krigen. Viktige elementer må være:

- Solidaritetsarbeid til støtte for de folkene som nå kjemper mot de to supermaktene, særlig Sovjet.
- Kamp for et sterkt, uavhengig forsvar.

- Kamp mot ettergivenhetspolitikken overfor Sovjet i alle former.

Vi ser det som mest sannsynlig at det blir krig. Siden vi har ei slik vurdering, må vi allerede nå jobbe for å forberede de subjektive vilkåra for å kunne føre/vinne en folkekrig mot okkupasenter. Blant slike subjektive vilkår er:

- Å styrke partiets politiske innflytelse alment.

- Å slåss mot kapitulasjonistiske tendenser.

- Å propagandere folkekrigens mulighet og eksempler fra andre land.

- Å forberede partiet på å kunne jobbe i illegalitet og krig.

HOVEDKREFTENE OG HOVEDRESERVENE FOR REVOLUSJON

Forslaget til nytt prinsipp-program gir svar på hvem som er hovedkrafta og hovedreservene for revolusjonen. Partiet har alltid ment at arbeiderklassen var hovedkrafta. Både proletariserings-kampanja og inneværende periodes målsetting om å styrke partiets innretting på arbeiderklassen kan slik ses som et ledd i en strategisk plan.

Men hvem er arbeiderklassen. I de siste ti åra har det skjedd en endring i klasseforholda som partiet ennå ikke riktig har klart å tilpasse seg. Jon Ivar oppsummerer endringene i ti punkter i en artikkel i Røde Fane nr.1.1984:

- 1)Arbeiderklassen øker absolutt, og minsker ikke relativt.
- 2)De tradisjonelle kjerneproletariatets minskende andel.
- 3)Den svære veksten i kvinnelig yrkesdeltaking.
- 4)Det kjønnsdelte arbeidsmarkedet.
- 5)Reduksjonen av småborgerskapet i primærnæringene.
- 6)Økninga av de ansatte mellom-sjiktene.
- 7)Oppsvulminga av toppledersjiktet.
- 8)Stat og kommune som den viktigste arbeidsgiveren.
- 9)Framveksten av større grupper langvarig arbeidsløse.
- 10)Den økende betydninga til de ikke-yrkesaktive, særlig elever og studenter.

I framtida må vi regne med ytterligere endringer. Kjerneproletariatet vil antakelig fortsette å minke, gruppa langvarig arbeidsløse vil fortsette å øke. Teknologiske endringer vil kunne føre til drastiske omlegginger i bransjer som handel/kontor, post o.l.

Dette stiller oppgava med å

gøre partiet politisk og organisatorisk innretta på arbeiderklassen slik den faktisk er, og slik den vil bli i framtida. Partiet som helhet og de enkelte distriktene må gjøre en analyse av hvor arbeiderklassen finnes, hvor de store og viktige arbeidsplassene er, hvordan vi skal bli organisert der og vinne politisk innflytelse. Noen saker er særlig viktige:

KVINNENES OG KVINNEKAMPENS STRATEGISKE BETYDNING

-Kjønns sammensetninga av den yrkesaktive arbeiderklassen endres. Dette må få politiske og organisatoriske konsekvenser. Vi må bli organisert på de store kvinne-arbeidsplassene. Vi må få framtreddende, faglige talskvinner for partiet. Den faglige politikken vår må bli en politikk for hele arbeiderklassen, ikke bare halve. Spørsmål som lavtlønnsgaranti, arbeidstidsforkorting, 6-timersdag er blant de store spørsmåla for den kvinnelige delen av arbeiderklassen. Prioriteringa av den delen av fagbevegelsen der kvinnene befinner seg, må styrkes.

Vi må utvikle ei linje for å gjøre kvinne-fagforeningene til kampforeninger. Vi må ta hensyn til kvinnes spesielle situasjon: Dobbeltarbeidet, det utbredte deltidsarbeidet, annen ideologi, annen tenkemåte, mindre infisert av arbeideraristokratiet i "fagbevegelsen".

-Betydninga av offentlig sektor. Her jobber en stor del av den "nye" arbeiderklassen og arbeiderklassens nærmeste allierte, svært mange kvinner. Hver fjerde yrkesaktiv i Norge er ansatt i stat/kommune. Noe av dette er industri (i 1980 var det 40.000 arbeidsplasser i stats-eid industri), men mesteparten er "tertiær yrker". Her finnes også

"nyradikaliserte lag", som lærere, helse- og sosialarbeidere, som er i ferd med å våkne til virkelig fagforeningsbevissthet. Fagforbunda i offentlig sektor må prioriteres høyere i vår faglige politikk.

-Det nye forslaget til prinsipp-program tillegger kvinnekampen en særdeles strategisk betydning i kampen for sosialisme og kommunisme. Full kvinnefrigjøring forutsetter kommunisme, og kommunisme forutsetter full kvinnefrigjøring. Dette må få konsekvenser for partiets arbeid. Kvinnekampen må tillegges en helt annen vekt enn tidligere. Og vi må begynne å se litt annerledes på spørsmålet om enhet mellom kvinner og menn i arbeiderklassen enn det vi har vært vant til. I et RV-program fra 1975 står det:

"Kvinnekampen må bygge på solidaritet mellom kvinner og menn i det arbeidende folket. Vi avviser ei linje for kvinnebevegelsen som setter "individuell frigjøring" som mål, og som allment retter seg mot "mannen". Dette er ei linje som objektivt er i samsvar med monopolkapitalens interesser, og blir brukt til å splitte arbeiderklassen etter kjønn."

Isolert sett er det ingenting i veien med dette sitatet. Men det har en undertone av at kvinnene må holde seg på matta, og ikke slåss mot mannen i utide. Vi må nå stille krav om solidaritet med kvinnes kamp mot undertrykking fra mennene i arbeiderklassen. Når Jern og Metall godtar et lavt generelt tillegg ti tariff-forhandlingene, fordi lønnsglidninga betyr mer for dem enn det generelle tillegget, så oppsummerer vi med rette dette som et svik mot solidariteten i arbeiderklassen. Oppsummerer vi det som et svik mot solidariteten i arbeiderklassen når mannsdominerte forbund driter i kampen for 6-

timersdagen, fordi det ikke betyr så mye for dem? Nei. Men det er et svik, det er ei "linje" som objektivt er i samsvar med monopolkapitalens interesser, og blir brukt til å splitte arbeiderklassen etter kjønn." Slik må vi begynne å tenke i den faglige politikken vår. En sentral del av denne politikken må være kampen mot den sterke mannssjåvinistiske tradisjonen i fagbevegelsen.

DET TRADISJONELLE KJERNEPROLETARIATET

-Hva med kjerneproletariatet? Kjerneproletariatet minker tallmessig, mister det også sin politiske betydning? På lengre sikt kan det skje. Den teknologiske revolusjonen kan føre til endringer i arbeidsprosessen som gjør at kjerneproletariatet i mindre grad vil ha de trekkene som gjør dem til ei spesiell kraft: konsentrert, organisert osv. Men ser vi på virkeligheten rundt oss i dag, er det lite som tyder på at kjerneproletariatet har mista sin politiske betydning. Den nåværende økonomiske krisa bringer nettopp kjerneproletariatet på de store industribedriftene i skarp, direkte konfrontasjon med borgerskapet, i en beinhard kamp om arbeidsplassene. Det er nok å nevne eksempler som Tyssedal, Sulis, Slemmestad. Mer av det samme vil det bli, ettersom Buvikiseringa tiltar. Å satse mindre på kjerneproletariatet nå, ville virkelig være ei dødslinje for partiet og et svik mot arbeiderklassen i Norge. Det ville være ei linje for strategisk tilbakegang, ikke strategisk framgang.

ANDRE STRATEGISK VIKTIGE GRUPPER

-Innvandrerne. Vi må ikke bli et parti bare for den hvite arbeider-

klassen. Det er en strategisk oppgave å organisere blant innvandrere, utvikle en politikk for deres kamp og slåss for at den norske arbeiderklassen og det arbeidende folket solidariserer seg med innvandrernes krav.

-Forslaget til nytt prinsipp-program slår fast at den store gruppa permanent arbeidsløse som den teknologiske utviklinga skaper under kapitalismen, må være en av kreftene i den sosialistiske revolusjonen. Denne gruppa begynner vi allerede å se konturene av, og den vil vokse. Å organisere og vinne de arbeidsløse og permanent arbeidsløse er en stor strategisk utfordring som krever nye svar. Forskning viser at den spontane tendensen blant arbeidsløse ofte er demobilisering, desorganisering, passivisering.

For ungdom som aldri har vært i arbeid er det kanskje særlig lett å ramle ut i et "sløvt" liv når det ikke finnes rutiner, forpliktelser i hverdagen. De arbeidsløshetsforeningene som er danna, er en bra begynnelse, det er viktig å trekke erfaringer. Men en politikk for å gjøre de arbeidsløse til ei politisk kraft er et langt større spørsmål enn å organisere dem i ei forening. Her ligger vi allerede et stykke etter den objektive utviklinga.

-Vi må organisere innafor, og ha en politikk for, arbeiderklassens nærmeste allierte. Når det gjelder lavere deler av småborgerskapet i byene, er det sagt litt om dem foran. Men det er også nødvendig med en vesentlig styrking av partiets organisering og politiske innflytelse innafor det arbeidende småborgerskapet i jordbruk og fiske.

-Vi må være organisert innafor den samiske nasjonen og nasjonale minoriteter i norge.

-Vi må styrke vår oppslutning blant ungdommen og styrke ungdomsforbunda. Jon Ivar Fjell's artikkel peker på den økende betydninga til de ikke yrkesaktive, særlig studenter og elever. mange av de permanent arbeidsløse vil antakelig også være ungdommer. Sammen med de allmenne trekka ved ungdommen (lett bevegelige, aktive, mottakelig for nye ideer) stiller dette behovet for en ny giv i ungdomspolitikken.

VI MÅ INTERNASJONALISERE POLITIKKEN VÅR

Når vi snakker om hovedkreftene og hovedreservene for revolusjonen, kan vi imidlertid ikke begrense oss til å se på klassekreftene i Norge. Revolusjonen i Norge er en del av den proletariske verdensrevolusjonen, og kan aldri nå det endelige målet sitt: det kommunistiske samfunnet, isolert. I en omtale av det han kaller "den kommunistiske strategiens og taktikkens allmenne grunnsetninger", sier Stalin:

"Som en grunnsetning må en gå ut fra følgende slutning, som er vunnet gjennom marxistisk teori og bekreftet gjennom den revolusjonære praksis: Det kommunistiske partiet i hvert enkelt land kan bare ha en riktig strategi og taktikk om de ikke innskrenker seg til "det egne" landets, "det egne" fedrelandets, "det egne" proletariats interessersekrets, men tvert imot, under hensynstaken til det egne landets forhold og situasjon, stiller det internasjonale proletariats interesser og det å fremme revolusjonen i andre land i forgrunnen, dvs. om de virkelig i sin ånd er internasjonallistiske, om de gjennomfører "maksimum av det som kan virkeliggjøres i ett land (det egne) for å utvikle, støtte og vekke til liv revolusjonen i alle

land."

Betydninga av internasjonal solidaritet og støtte over landegrensene er blitt enda klarere ettersom den imperialistiske økonomien og den internasjonale arbeidsdelinga har utvikla seg. Norge er dessuten et lite land som er tett integrert i den imperialistiske verdensøkonomien, og som derfor vil ha særlig store problemer med å bygge "sosialismen i ett land".

Krisa i dag viser også begrensningene i arbeiderklassens kamp i hvert enkelt land. Det trengs proletarisk internasjonalisme for å hindre at arbeiderklassen i hvert enkelt land blir spilt ut mot hverandre til støtte for det egne borgerskapets kamp for markedsandeler. Utviklinga av datateknologien vil også bety at produksjonen kan koordineres på en helt annen måte enn før. Det kan skapes styring på verdensbasis ved hjelp av datanett og satelittkommunikasjon. produksjonen kan spilles fram og tilbake fra land til land etter hvor det oppstår problemer med fagbevegelsen, forsyninger av råvarer etc.

Dette peker på behovet for å internasjonalisere politikken vår, på flere nivåer. det peker på behovet for å:

- utvikle et omfattende internasjonalt kontaktnett med kommunistiske/progressive organisasjoner/grupper i mange land.
- utvikle den proletariske internasjonalismen som en nødvendig, integrert del av den faglige politikken vår. Vi må slåss i fagbevegelsen for konkret støtte til arbeidsfolks kamper i andre land, felles aksjoner over landegrensene.
- utvikle det internasjonale solidaritetsarbeidet. Dette er viktig både i forhold til perspek-

tivet med revolusjon og perspektivet med krig.

REVOLUSJONENS INDIREKTE RESERVER

Stalin snakker også om "indirekte reserver" for revolusjonen. Med det mener han splittelser i fiendens leir. En del av vår strategiske plan må derfor være en plan for å kunne utnytte motsigelser hos fienden til å skape splittelse og vinne strategisk framgang for de revolusjonære kreftene.

HVEM MÅ VI SLÅSS MOT FOR Å FRIGJØRE KREFTENE FOR REVOLUSJONEN

En strategisk plan er en plan for å skape de subjektive vilkåra for revolusjonen. Det betyr også å rive arbeiderklassen løs fra borgerskapets ideologiske og politiske innflytelse. I Norge har sosialdemokratiet, med ledere som sjøl er en del av monopolborgerskapet, en særegen betydning, pga. det ideologiske grepet om arbeiderklassen og det arbeidende folket. Disse ideologiske banda må brytes, skal det bli noen revolusjon i Norge. Det må også tiltrua til det klasse-samarbeidssystemet som er bygd opp under sosialdemokratenes ledelse de siste 50-60 åra. Et viktig mål i en strategisk plan må derfor være å nedkjempe hegemoniet til sosialdemokratiet over arbeiderklassen og dens allierte.

Kampen mot sosialdemokratiet må føres på mange fronter, og vi trenger en egen, strategisk delplan for dette. Her skal bare nevnes ett område, som ikke alltid får den oppmerksomheten det fortjener:
-Sosialdemokratiske pamper og andre er solide bærere av mannssjåvinisme i den "fagglige" tradisjonen. Kamp

mot mannsjåvinismen i fagbevegelsen må nødvendigvis rette seg mot sosialdemokratiet. med en riktig politikk her, har vi mulighet for å nå raske, strategiske framganger.

Men også når vi legger en plan for å slå mot fienden, må vi ha i hodet at revolusjonen i Norge er en del av en verdensrevolusjon. Vår særegne oppgave er å nedkjempe borgerskapet i Norge. Men vi må også bidra til å nedkjempe det imperialistiske verdenssystemet, med supermaktene Sovjet og USA som sine viktigste støttepillarer. å styrke den anti-imperialistiske opinionen i Norge er også en nødvendig del av kampen for å skape de subjektive vilkåra for revolusjonen.

Også på dette punktet må vi ta hensyn til at den strategiske perioden kan skifte og gå over i en periode med sovjetisk okkupasjon. Derfor må vi ta alvorlig på kampen grupper som enten er Sovjets støttespillere i Norge, eller inntar en forsonlig eller ettergivende holdning til den sovjetiske imperialismen. Dette gjelder sjølsagt NKP. Men også i kretser innafor SV, fredsbevegelsen, DNA og arbeideraristokratiet i fagbevegelsen er slike holdninger utbredt.

DEN TAKTISKE PERIODEN

Når vi skal planlegge hvordan vi skal jobbe for å oppnå strategisk framgang nå, må vi ta hensyn til hva slags taktisk periode vi er inne i, hvilke rammer denne perioden stiller for kampen. Vi er (foreløpig) inne i en forholdsvis rolig periode i klassekampen, og en periode der partiet kan arbeide i legalitet, men sjølsagt med de begrensningene borgerskapets diktatur, også i den demokratiske formen, betyr for

kommunistisk parti (utelukkelse fra media, fortielse, indirekte sensur osv.). I en slik periode er det visse kampformer det er umulig å benytte, fordi de ligger langt foran massenes bevegelse. Men legaliteten. åpner også muligheter som vi må utnytte til siste trevl. her tenker jeg særlig på:

-Propaganda og agitasjon. Vi må bruke denne perioden bl.a. til å utbygge KK, som må være hovedstolpen i propaganda og agitasjonsarbeidet vårt, også i åra framover. I tillegg må vi satse mer målbevisst på nye media, særlig nærradio. Radio RV i Trondheim er et godt eksempel på hvilken politisk betydning slike media kan ha. og vi må satse på lokal propaganda/agitasjon på avdelingsplan, både skriftlig og muntlig.

-Åpen deltaking i de store, legale masseorganisasjonene, særlig innafor fagbevegelsen.

-Parlamentarisk kamp, både på kommune-, fylkes- og riksnivå. I et land som Norge, der svært mye av den politiske interessen konsentreres om det som foregår på Stortinget, er det særlig viktig for kommunistene å kunne bruke også Stortinget som talerstol.

At vi skal utnytte de mulighetene legaliteten åpner til siste trevl betyr ikke at vi skal arbeide på samme vis som de borgerlige partiene. Vi må bruke de mulighetene legaliteten gir oss til å komme i kontakt med massene og knytte direkte bånd til dem. De legale kampmidlene må være et utgangspunkt for massearbeid.

Samtidig må vi forberede oss på at situasjonen kan skifte, slik at partiet må bruke helt andre kampformer. Vi må bygge opp et planmessig illegalt arbeid. Dette finnes bare i kimeform i dag. Uten et slikt illegalt arbeid vil partiet bli satt ut av spill når

forfølgelse og terror setter inn. Da vil vi være ute av stand til å høste fruktene av det legale arbeidet vi har drevet. Å utnytte legaliteten til å vinne strategisk framgang, krever også at vi har en plan, ei linje og en organisasjon for å ta vare på disse framgangene når situasjonen skifter.

Stalin peker på at det var tre perioder i utviklinga til kommunist-partiet i Russland:

"a) Den perioden da proletariatets avantgarde (dvs. partiet) dannes, da partikadrene utdannes (i denne perioden er partiet svakt, det har et program og almenne grunnsetninger for taktikken, men som et masseaksjonenes parti er det svakt).

b) Perioden med revolusjonær massekamp under det kommunistiske partiets ledelse. I denne perioden forvandles partiet fra en organisasjon for masseagitasjon til en organisasjon for masseaksjoner, forberedelsesperioden avløses av de revolusjonære aksjonenes periode,

c) Perioden etter maktovertakelsen, da kommunistpartiet er blitt regjeringsparti."

Det er farlig å ta slike skjemaer bokstavelig. Sjøl om det må sies at partiet vårt ennå er forholdsvis svakt "som et masseaksjonenes parti", så har vi likevel utvilsomme styrker på dette området, og det ville være gærnt å slå av på ambisjonene. Snarere må vi heve ambisjonene. men partiet har likevel visse trekk av å være i en "forberedelses-periode", der masseagitasjonen har særlig betydning. Både i den taktiske perioden vi lever i, og partiets styrke og oppslutning, tilsier at vi legger særlig vekt på propaganda og agitasjonsarbeid i tida som kommer.

PARTIET

Et helt nødvendig subjektivt vilkår for seier i den sosialistiske revolusjonen, er sjølsagt at det finnes et kommunistisk parti som fungerer og kan ta ledelsen. En strategisk plan må derfor også være en plan for å styrke partiet, kvalitativ og kvantitativt. I partiet i dag har vi en rekke problemer som ikke er løst tilfredsstillende:

-Klassesammensetninga, og arbeidsinnrettinga i måten partiet fungerer på.

-Oppgjør med kvinneundertrykkinga innad.

-Forholdet mellom legalt og illegalt arbeid.

-Systematisering og utbygging av medlemsskoleringa.

Det altoverskyggende problemet i dag er imidlertid grunnorganisasjonenes rolle og funksjon. I den første tida må vi særlig ta sikte på å løse dette problemet. Arbeidet med en strategisk plan for partiet må være ett av midlene for å styrke grunnorganisasjonene. Dersom en slik plan skal bli ei materiell kraft i partiets arbeid, forutsetter det at avdelingene analyserer sine egne områder, bestemmer seg for ei innretting av arbeidet som kan føre til strategisk framgang, og setter seg delmål ut fra det. En slik bevegelse for "lokale klasseanalyser" og analyser av de politiske kreftene, vil også gi partiet som helhet et enormt materiale om det norske samfunnet, som vil kunne brukes som grunnlag for å utvikle politikken videre.

KONKRETE DELMÅL

Innafor en strategisk plan kan det være lurt å sette seg konkrete mål for en avgrensa periode. På dette området har vi kommet kort,

og vi nøyer oss med å lansere noen foreløpige forslag og be om forslag og reaksjoner fra partiet:

-Oppnå stortingsmandat.

-Etablere partiskole som når alle medlemmer og fungerer "automatisk".

-Nye mål for utbredelsen av KK.

-Lokalradioer i de større byene.

-Bli større enn SV ved valg (som et

mål på almenpolitisk innflytelse).

-Konkrete mål for framgang i fagbevegelsen.

-Beredskapsplaner som fungerer.

Dette er bare eksempler, og mange viktige områder er ikke tatt opp. Vi etterlyser som sagt forslag og reaksjoner!

PLANFORSLAG PARTIPLANEN 1985-88

I. RAMMENE FOR 4-ÅRSPLANEN.

4-årsplanen må ta utgangspunkt i de strategiske standpunktene og måla våre. Vi skal legge opp arbeidet vårt de nærmeste åra slik at vi jobber oss i retning av å styrke de vilkåra for revolusjonen i Norge som den strategiske analysen vår peker på.

(Se egen artikkel om strategisk plan.)

Samtidig må vi ta hensyn til den situasjon partiet er i idag (jfr. beretninga). Langtidsplanen må gi ei riktig ramme for korrigeringa av feil partiet har i dag. Den må ta hensyn til at feil av høyrekarakter fortsatt er de viktigste i partiet, samtidig som ultravenstreifeil også blir avdekka.

Den politiske og økonomiske utviklinga de neste 4 åra vil også ha betydning for innrettinga av viktige deler av arbeidet vårt. Planforslaget bygger på at rivaliseringa mellom de to supermaktene fortsatt vil forsterkes, at motsetningene mellom imperialismen og de undertrykte folk og nasjoner, og mellom arbeiderklasse og borgerskap, vil gi opphav til kraftige konfrontasjoner, hvor også lokale kriger inngår. Sjansene for at vi i perioden vil få en full konfrontasjon mellom supermaktene, en tredje verdenskrig, vurderer vil allikevel som mindre enn større. Det er mer

sannsynlig at motsetningene fortsatt utvikler seg, uten noe endelig oppgjør.

Dersom DNA vinner regjeringsmakta neste høst, vil det sjølsagt få betydning for taktikken vår i visse klassekamp-saker. Men, det vil ikke endre på den strategiske innrettinga med å skjerpe kampen mot sosialdemokratiet, snarere tvert om.

Med dette som utgangspunkt legger vi fram et forslag til plan for neste landsmøteperiode.

II. DE SENTRALE MÅLA FOR NESTE LANDSMØTE-PERIODE

Vi foreslår en innretting av partiets arbeid de neste 4 åra i samsvar med følgende 8 sentrale mål:

1). Styrke innrettinga på arbeiderklassen.

Dette betyr spesielt at partiet må:

-stå i fremste rekke for å forsvare det arbeidende folkets interesser under de angrepa som fortsatt vil komme fra borgerskapet. Spesielt vil dette bety en skjerping av kampen mot klassesamarbeid-ideologien og sosialdemokratiet.

-slåss en ideologisk og teoretisk kamp mot ideene om at arbeiderklassen forsvinner og mister sin innflytelse. Det betyr også at vi må styrke røttene i de nye gruppene innafor arbeider-

klassen, spesielt kvinnene, samtidig som vi holder fast på røttene innafor kjerneproletariatet.

-slåss for å utvikle enheten i arbeiderklassen. Betyr å legge vekt på proletarisk internasjonalisme og bekjempe rasisme, sjåvinisme og kvinnediskriminering. Dessuten utvikle enhet mellom arbeidsløse og de som er i arbeid.

-forberede klassesammensetninga i partiet. Øke arbeiderandelen fra ca 40% til 45% (som en etappe på veien mot å få en arbeiderandel minst lik den som er i samfunnet) og styrke arbeiderklassens innflytelse i partiet.

2). Styrke propaganda- og agitasjonsarbeidet.

Dette gjelder alle nivå i partiet, spesielt sentralt og på lagsplan. Det betyr både en større vekt på dette arbeidet, sterkere prioritering enn til nå, og en "utblikking" av noen sentrale områder som det skal legges spesiell vekt på.

Vi foreslår at dette blir:

-Sosialismen som alternativet, mot reformismen og sosialdemokratiets "løsninger".

-Solidaritet med 3.verden og en ny verdensordning - mot imperialism og krig.

3). Styrke det parlamentariske arbeidet til partiet.

Dette henger mye sammen med målsettinga foran, men det er også ei videre målsetting (jfr. strat.plan). Det dreier seg om å skaffe partiet en større innflytelse i de parlamentariske organa, bruke dette til å få bedre fram vår politikk overfor folk og til å mobilisere massene til å slåss for sine interesser, ikke å stole på det borgerlige statsapparatet, eneten det dreier seg om Storting eller kommune-

styre.

4). Fortsette skoleringa i mlm, tilpassa norske forhold.

Det viktigste målet i denne perioden vil være å styrke vesentlig grunnskoloring i partiet, gjennom oppbygginga av partiskolen. Dette er i tråd med målet om å styrke grunnorganisasjonene og grunnplanet i partiet.

Når det gjelder innrettinga på det programmatisk arbeidet i perioden, foreslår vi at det legges vekt på:

-Den internasjonale situasjonen, utviklinga av imperialismen og Norges plass i verden.

-Særtrekka ved dagens kapitalistiske Norge, inkludert hvordan et revolusjonært kommunistparti skal jobbe i dette landet.

5). Kjempe mot imperialism og krig.

Dette slår inn både i propaganda-, agitasjons- og skolerings-arbeidet vårt. Videre betyr det vekt på:

-forsvar av sjølråderetten (det nasjonale spørsmålets rolle for sosialistiske revolusjoner i vår tid), både gjennom solidaritetsarbeid og arbeid for å styrke vår egne forsvarsevne mot supermaktsgresjon.

-slåss mot tilpasningspolitikken overfor supermaktene, spesielt Sovjet.

-forberede folket og oss sjøl på at det vil bli nødvendig å føre folkekrig mot en okkupant.

6). Styrke kvinnekampen.

Betyr både å slåss for å styrke kvinnes innflytelse innafor arbeiderklassen og det arbeidende folkets masseorganisasjoner og i kommunistpartiet og å styrke den særegne kvinneorganiseringa.

Det må også være et mål å styrke kvinneprofilen til partiet.

Nettpubliserings ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
Vi må etterhvert overta den rolla som SV tildels har i dag: framstå overfor de kvinnene som radikaliseres som det partiet som det er "naturlig å søke seg til".

7). Styrke den progressive ungdoms-bevegelsen.

Betyr både at partiet må vende seg sterkere mot ungdommen, stå fram som "framtidens parti", og at partiet må utvikle et fastere samarbeid med ungdomsforbunda.

8). Styrkinga av partiet.

I tillegg til det som allerede er tatt opp under 1) og 6) betyr dette:

-Et målbevisst arbeid for å RUSTE OPP GRUNNORGANISASJONENE. Dette er nødvendig for å rette på en viktig svakhet ved partiet idag, masse-linja. Grunnorganisasjonene er bindeleddet mellom partiet og massene. Aktive grunnorganisasjoner er også en forutsetning for utviklinga av det indre partilivet; utnytte ressursene til det store flertallet av partikameratene og kaderfostring på brei front.

-Øke medlemstallet i partiet med 20% i perioden (dvs. en gjennomsnittlig medlemstallutvikling som den det ser ut til at vi får i perioden vi har hatt fra valget-83 og fram til sommeren-84). Uten også en viss kvantitativ økning av partiet, vil det bli vanskelig å oppnå flere av de målsettingene vi stiller opp i planen. -Styrke den offentlige profilen til partiet, samtidig som vi gjør partiet bedre skikka til å fungere under revolusjonære forhold og folkekrig.

-Oppretting av PARTISKOLE er et middel for å styrke partiet, men det er også et mål i seg sjøl; et strategisk delmål vi setter oss fore å nå i denne perioden.

Uten disse 8 områdene, mener vi partiet må stille seg mer begrensa mål for arbeidet på 3 områder til:
-Kulturarbeidet.
-Bonde/fisker-arbeidet.
-Samearbeidet og arbeidet med nasjonale minoriteter.

III. METODER OG TILTAK.

Det følgende er ingen fullstendig liste over metoder og tiltak som partiet må ta i bruk for å nå måla i planen. Dette må videreutvikles gjennom de ulike årsplanene og det vil også være variasjoner mellom de ulike nivåa i partiet. Men, noen sentrale saker mener vi vil være:

For å styrke arbeiderklasse-innrettinga:

1). Spesielt jobbe opp grunnplansbevegelsene (både grunnplanet i fagbevegelsen og aksjoner som "Ja til Arbeid", "Husbank-83" osv), samtidig med at vi skjerper kampen mot sosialdemokratiet og klassesamarbeid både i fagbevegelsen og de parlamentariske organa. Bruke valgkampene og de parlamentariske organa til å få fram massenes krav.

2). Bygge ut det internasjonale kontakt- og solidaritetsarbeidet både i Europa og 3.verden. Være med å styrke de anti-rasistiske organisasjonene i Norge.

3). Organiseringa av de arbeidsløse.

4). Bedre partiarbeidet på arbeidsplassene; både propaganda- og rekrutteringsarbeidet og partilagagrep om enkeltkameratenes arbeid.

5). Partidiskusjoner og vitenskapelig arbeid. - Spesielt på forholdet til sosialdemokratiet og utviklinga av arbeiderklassen og det norske samfunnet.

For å styrke propaganda- og agitasjonsarbeidet:

6).Øke spredninga av KK - til 10.000 dagsavis-abonnenter som snitt i 1988. Samtidig gjøre avisa til et enda bedre redskap for å øke oppslutninga om partiet og det partiet slåss for.

7).Bygge ut nærradioer, i RV- og AKP-regi, i allfall i de største byene.

KK følger opp sin kabel-TV-satsning.

8).Styrke den lokale propagandaen og agitasjonen. Løpesedler, avisinnlegg, delta på lokale debattmøter ol.

I det parlamentariske arbeidet.

9).valgkampene 1985 og 1987 vil sannsynligvis bli de største politiske kampanjene til partiet i perioden.

Et stortingsmandat ville øke mulighetene kraftig for partiet til å "slå seg fram" til en mer sentral plass i det politiske bildet, og vi skal fortsatt slkåss hardt for å oppnå dette i 1985.

En viktig sak ved 1987-valget vil sannsynligvis måtte bli å bruke det mer bevisst i arbeidet med å bli hovedalternativet til DNA på den såkalte venstresida, dvs. vi må stille oss som oppgave å bli større enn SV adskillig flere steder enn idag. Dette vil i så fall kreve tiltak allerede fra nå av.

10).Partilaga må ta større ansvar for det parlamentariske arbeidet, i tråd med målsettinga om å styrke seg som politisk-taktisk kraft i sitt område.

Der vi har RV-representanter, betyr det bl.a. et sterkere samarbeid mellom partiledelsene lokalt og RV-representantene.

11).Partiet må legge vekt på masselinja i det parlamentariske arbeidet også. Konfrontere de parlamentariske organa med de snetrale kravene fra grunnplanet og sørge for at de politiske kampene

vi fører der blir knytta sammen med masse-propaganda og direkte kontakt med folk utafor kommune- og fylkestingskretsene.

I skoleringa og det vitenskapelige arbeidet:

12).Det sentrale tiltaket på dette området i kommende periode vil være oppbygginga av PARTISKOLEN.

13).Kjøre det mest grunnleggende og prinsipielle som partidiskusjoner, men må velge ut ganske "stramt" her.

14).Sette igang utredningsarbeider, som følges opp av debatter skriftlig, både internt og eksternt.

Også bruk av seminarer, både interne og åpne. Ny Verden må bygges videre ut.

Ledende organer, på ulike nivå, må aktivt bruke det som partiet utvikler på dette viset også, når det er innafør rammene av partiets programmer.

15).Vurdere om Arbeidsprogrammet skal ajourføres gjennom ny landskonferanse, og ta standpunkt til hvilke programmatisk saker neste landsmøte skal behandle.

(Forslag er lagt fram i kap.V)

I kampen mot imperialism og krig:

16).Konsekvenser for propaganda-, agitasjons- og skoleringsarbeidet.

17).En kraftig styrking av solidaritetsarbeidet. Spesiell vekt på Afghanistanarbeidet, men også for de landa i 3.verden som er i ferd med å gjennomføre ny-demokratiske revolusjoner (i Latin-Amerika, Fillipinene..). Dessuten støttearbeidet for den demokratiske opposisjonen i Øst-Europa (SNP, 21.aug.)

18).Utvikle det internasjonale kontaktarbeidet til partiet.

19).Følge opp forsvarsdebatten. Prøve å få igang "Forum for alternativt forsvar" e.l. Få igang soldatarbeidet igjen.

For å styrke kvinnekampen:

20).Linja for kampen om 6-timersdagen vil være sentral for kvinnekampen.

det samme gjelder kampen mot den offentlige innstramninga; barnehager og omsorgsarbeid.

21).Få fram i "rampelyset" kvinnes betydning for kampkrafta til arbeiderklassen og det arbeidende folket.

22).Bygge ut Kvinnefronten.

23).Styrke kvinneprofilen til partiet og bekjempe kvinneundertrykkinga i partiet.

Partidiskusjon som bl.a. skal bygge opp om pkr. 21)-23).

For å styrke den progressive ungdomsbevegelsen:

24).Sette ungdomssakene på "kamplista".

25).Styrke propagandaen for sosialismen og kommunismen- for "morgendagens Norge".

26).ved siden av at Ufa trekkes bedre med i de store politiske kampanjene som partiet gjennomfører (valgkampene, 1.mai..) må partiet og Ufa gjennomføre en større felles kampanje i perioden som har hovedinnretting mot ungdommen.

27).Ufa må få nytte av partiskolen.

For å styrke partiet:

28).Arbeidet med å avklare bedre hvordan partiet skal fungere i dagens Norge, trenger en snarlig partidiskusjon, utenom den diskusjonen som vil bli ført omkring innrettinga av partiarbeidet i forbindelse med plandiskusjonen nå. Den må gå dypere inn på forholdet legalt-illegalt arbeid.

29).Ut ifra at arbeidet med å RUSTE OPP GRUNNORGANISASJONENE er satt opp som en sentral oppgave i kommende periode, er det flere tiltak som blir viktige:

-Vi trenger en særskilt diskusjon om hvordan laga skal fungere i

partiet, deres rolle. Denne diskusjonen er allerede igang, og vil følges opp i plandiskusjonen. Den har også å gjøre med diskusjonen om hva slags parti vi trenger i Norge. -Styrke laga som politisk-taktiske ledelser. Det betyr at laga også må utvikle langsiktige planer for arbeidet i sitt område, grunnlagt på analyser av den økonomiske, sosiale og politiske situasjonen.

Arbeidet med partiplanene nå må bli startskuddet for denne prosessen. Partiets almenne landsplan må få sine lokale særegne tillempinger. Alle lag må begynne arbeidet med en lokal strategisk plan og etterhvert komme inn i en rytme hvor de i tilknytting til årsmøtene legger en konkret arbeidsplan for det kommende året. -Styrke partilagsstyrene, både gjennom skoling og gjennom kader-disponeringspolitikken.

-Propaganda-, agitasjons- og rekrutteringsarbeidet må bli grunnleggende oppgaver for ethvert partilag.

-Utspill og initiativ på tillitsmannsplan må knyttes sterkere sammen med massearbeid.

30).Partiskoleplan, som i denne perioden prioriterer skoling av lagsstyrer og medlemskurs I for nye medlemmer. Men, også starte opp medlemskurs II i perioden, sammen med div. spesialkurs.

Må avklare hvordan Kapitalen-studiene skal føres videre. Lage eget kursopplegg, som nye medlemmer etterhvert kjøres gjennom?

31).Ved sida av rekruttering som ei fast oppgave, kjøres 2 vervekampanjer i perioden.

32).Tiltak på sikkerhets- og beredskapsområdet.

Innrettinga på dette arbeidet vil avhenge mye av partidiskusjonen i 1985. Må følges opp av organisatoriske tiltak. S-instruks og B-instruks må innøves/forbedres.

IV. OVERSIKTSSKJEMA

På neste side følger en oversikt over de viktigste partidiskusjoner, partibyggende tiltak og politiske kampanjer som må til for å nå måla som dette planforslaget setter. Dette er et "grovskjema" som ikke tar opp i særlig grad metodiske tiltak som må tas i bruk. Det er heller ikke utfyllende når det gjelder politiske kampanjer som partiet må/vil gjennomføre i perioden, bla. fordi dette også vil avhenge av utviklinga av klassekampen.

partiets årsplaner, både på SK, DS, UDS og lagsnivå må ta utgangspunkt i de sentrale måla for landsmøteperioden (kap.II). Men, for å sy dette sammen og ta standpunkt til prioriteringsmotsigelser, er dette oversiktsskjemaet et nyttig hjelpemiddel.

V. ET EKSEMPEL PÅ LAGSPLAN FOR 1985.

For å få et inntrykk av hva 1985-planen vil bety for et partilag, har vi satt opp en grovplan for et lag dette året, utifra forslaget for 4-årsplan.

Her er det stort sett tatt standpunkt til hvordan de oppgavene som er felles for alle partilaga skal gjennomføres.

Forslaget bygger videre på at laget ikke har ansvar for noen permanent RV-gruppe, men bygger opp valgkampgruppe. For enkelhets skyld sier vi at laget har 10 medlemmer og et styre på 3.

ÅRSPLANEN I EN STØRRE SAMMENHENG

Som tatt opp i III-29) må laga begynne arbeidet med å utvikle langsiktige, strategiske planer for arbeidet sitt. Arbeidet med 1985-planen må settes inn i denne sammenhengen. Når laget diskuterer høringsdirektivet på landsplanen,

må det stille seg spørsmålet om hvilke langsiktige oppgaver dette stiller for laget. Hvilke politiske og organisatoriske mål må settes?

For de fleste lag vil dette avdekke at de har for dårlig grep om situasjonen i organisasjonsområdet sitt; både sosiale, politiske og økonomiske forhold. Dette vil stille oss overfor oppgaver både med undersøkelser og analyser. Vi må ikke la oss lamme av dette. Vi må legge en plan nå, utifra den kunnskapen og de standpunkta vi idag har. Men, planene må inneholde tiltak for å forbedregrepet vårt om virkeligheten. Vi må ha et kart å gå etter, når vi skal ut i terrenget. Så får bedre kjennskap til terrenget skaffe oss et bedre kart ved neste korsvei.

Planforslaget som settes opp her, forutsetter altså en slik prosess i laget:

-Laget diskuterer langsiktige mål både for landspartiet og laget. Prøver å sette opp noen mål og prioriteringer for laget på lengre sikt.

-Laget diskuterer 4-årsplanen for partiet, og ser også den i sammenheng med hva laget trenger.

-Laget diskuterer planen for det kommende året for laget.

De to første diskusjonene er det meninga skal føres i samband med behandlinga av dette høringsdirektivet.

Den siste, 1985-planen, er det i dette eksemplet lagt opp til å ta i forbindelse med årsmøtet i laget i desember. (Om det ikke ligger an til årsmøte i laget akkurat da, så tilrår vi at plandiskusjonen blir tatt før jul. Det endelige materialet om partiets landsplan for 1985, med de pålegga som denne vil gi laga, vil være laga i hende i begynnelsen av november.)

PARTIDISKUSJON OL.

PARTIBYGGING/
ORGANISASJONSARB.

POLITISK KAMP:

1985

V: Innrettinga på
arb-klassen (fagl.
strategi/forholdet
til sosdemokratiet
& kvinnespm.s plass)

H: Kommunistparti i
Norge (spes. legalt-
illegalt. Føre til
justert klassifdi-
rektiv).

Kvinnespørsmålets
strategiske betyd-
ning.

1986

V: Internasjonale ut-
viklinga (utvikl. av
imp. & Norges plass
i verden).

H: Arbeidsprogrammet

- avslutte med LK
febr. -87.

1987

V: Beredskapsinstruk-
sen.

H: "NORGE"
(Knytte til forbed-
ring av kap 4 i
pp).

1988

LM-bevegelsen:
-pp. kap 3 + 4
-Beretning
-Nomineringer
-deler av vedtektene
(avd.beh. fra jan -
august)

*****PARTISKOLEN*****PARTISKOLEN*****PARTISKOLEN*****PARTISKOLEN*****

V-85: Skolering av studieleidere DS på lagsstyrearbeid og medlems-skolekurs I.
H-85: 1.gruppe lagsstyrekurs og 1.gruppe medlemskolekurs I. Den videre opp-
følginga her vil ha distriktvisse variasjoner, utifra behov.
H-86: Skolering av studieleidere DS på medlemskolekurs II. 1.gruppe medl.skole-
kurs II V-87.

V: Rekrutteringskamp-
anje. Hele -85:
Spesiell innretting
på å ruste opp laga.

Hele -86: spes. job-
bing med Ufa.

H: Rekrutteringskam-
panje. - etter valget til
1.mars -88.

VALGKAMPEN -85.
Utbbygging av KF.

H: Offensiv for
solidaritetsarbeid-
et (sammen med Ufa).

VALGKAMPEN -87

H: Ekstern offensiv
på utvalgte områder.

KK-KAMPANJER KJØRES ETTER SAMME LESTEN SOM I DENNE PERIODEN

1985-PLANEN:

A: MÅLSETTINGER FOR ÅRET.

1) Styrke propagandaen for sosialisme og kommunisme.

Viktige hjelpemidler her:

- Øke spredninga av KK i tråd med 4-årsplanen (laget vil få tildelt sin "kvote" av DS).

- Skjerpe kampen med sosialdemokratiet (knyttet til 1.mai, valgkampen-parlamentarisk arbeid, faglig arbeid.) Bruke både løpesedler, avisinnlegg og muntlig prop/agit.

2) Styrke arbeiderklasseinnrettinga.

Tiltaka her vil sjølsagt variere utifra utgangspunktet til laget, om det er fagliglag el. boliglag osv. Felles er at laget må være gira på å ta opp sakene som er sentrale for arbeiderklassen i sitt område. Felles er også at det krever en skjerping av kampen med sosialdemokratiet. Videre en styrking av partilagets grep om enkeltkameratenes faglige arbeid. Innrettinga på KK/propagandaarbeidet.

3) Starte Kvinnefront-gruppe.

4) Gjennomføre en Afghanistan-aksjon.

Spesiell innretting på faglig ungdom. Om mulig få igang studiegruppe på den videregående skolen i området.

5) Rekruttere til partiet.

Min. 2 nye medlemmer.

6) Styrke masselinja til laget.

7) Styrke kaderfostringa.

Legge vekt på gode lagsmøter. Høy prioritering av disse (også når det gjelder oppmøte!)

Alle nye medlemmer siden rekrutteringskampanja 83/84 på medlemskurs I høsten-85.

Gi nye medlemmer oppgaver, og noen jobbe sammen med/diskutere arbeidet sitt med.

8) Få bedre grep på det illegale arbeidet til laget.

Følge opp behandlinga av beredskaps-instruksen H-84 med tiltak.

Det samme gjelder partidiskusjonen H-85.

B. Metoder og tiltak.

Her går vi ikke inn på dette, med unntak av et par sentrale metodiske tiltak:

1). Ta standpunkt til hvordan arbeidsdeling skal være mellom lagsmøta og andre måter som laget jobber på. (Eks. unngå "pliktdiskusjoner" på møta. I forslaget her er f.eks. forutsatt at det er unødvendig med en diskusjon på om det er rett å ha ny rekrutteringskampanje. I halvår-85. Forutsetter at det spørsmålet er behandla i plandiskusjonen. Styret forbereder et opplegg og delegerer oppgaver, utifra at sirkel skal startes opp i begynnelsen av febr. og at visse folk skal spørres direkte om medlemskap.

Blir det motsigelser, tas disse opp. Kampanja settes opp som punkt på møter i løpet av våren, for løpende å drøfte hvordan det går og komme fram til nye tiltak.

2). Kaderdisponering.

Skal det bli gjort noe med oppgavene, forutsetter det at det settes folk på dem. Derfor en konkret kaderdisponering avgjørende for om planen skal bli mer enn en partiplan.

Dette laget trenger å sette folk på:

- KK-ansvarlig + avgjøre hvem andre som skal delta i KK-arbeidet.

- Valgkamp-ansvarlig (fra sommeren av er flertallet av laget med i dette arbeidet).

- Talspersoner (fra begge kjønn - min 2.tls.) og evt. "bakmenn" som hjelper til med skriftlig prop.-

arbeid.

-KK-ansvarlig.

-Sirkelleder.

-Hovedansvarlig for Afghanistanaksjonen.

-Hovedansvarlige for 8.mars og 1.mai.

i tillegg til de 3 styreverva, blir dette minst 4 faste "tillitsverv". Så kommer de kampanjetidfesta oppgavene (5). dette vil si at stort sett hele laget må ta oppgaver på dette nivået, dersom ikke for mange skal ha dobbeltopp-gaver.

C. MØTEPLAN.

Forutsetter her at laget har hatt årsmøte i des.-84, hvor også årsplan er vedtatt.

(Laget skal også i løpet av høsten hatt oppe høringsdirektivet om strategisk plan og langtidsplan)

medio jan: Oppfølging av årsplanen, spesilet retta inn på KK-kampanja og prop/agit-arbeidet i 85.

primo feb: Politiske kampoopp-gavene for våren. Målsettinger og taktikk for 8.mars og 1.mai hører med her (dersom laget skal drive fram tog 8.mars, krever det sjølsagt at arbeidet er igang før dette møtet.)

ultimo feb: Valgkamper-85.

medio mars: Innrettinga på arbeiderklassen (1.del av den sentrale partidiskusjonen, som tar opp faglig strat. og forholdet til sosialdemokratiet) Denne diskusjonen vil også være matnyttig for 1.mai og valgkampen.

medio apr: Disponibelt (1.mai-saker vil vel ta noe plass + rekr. kampanja?)

medio mai: Innrettinga på arb.klassen (2.del, som tar opp kvinne-perspektivene).

mai/juni: Valgkampen, må vel opp igjen + oppsummering av rekr. kampanja.

medio juni: Disponibelt.

SOMMER: hva med KK/Valg-arbeid/Utredninger ol??

medio aug: Valgkampen.

ultimo sep: Oppsummering av valget ("høsting"/rekr? + politisk oppfølging) Politiske kampen for resten av høsten.

medio okt: Den sentrale diskusjonen om "Kvinnespm. strategiske betydning).

primo nov: Disp.

medio nov: Den sentrale disk. "Kommunistparti i Norge"

des: Årsmøte + 1986-plan.

HØRINGS DIREKTIV OM STRATEGISK LANDSMØTEPERIODEPLAN

1). Alle partistyrer har svarsplikt, dvs. både DSer, UDSer og lagsstyrer. Frister er gitt i styreskriva.

2). Alle partilag skal ha høringsdirektivet opp som hovedpunkt på et møte i høst.

Da det ikke kan regnes med at alle saker rekker å bli utførlig behandla på ett slikt møte, oppfordres enkeltkamerater til å vedlegge evt. egne kommentarer med styrerapporten.

DSAU kan svare på vegne av DS, hvis det ikke lar seg gjøre å ha plenumsbehandling.

3). Rapportene skal minimum ta opp følgende:

-når det gjelder strategisk planlegging:

a). Vurderinga av den strategiske etappen vi er i og konsekvensene det får for innrettinga av arbeidet vårt.

b).Vurderinga av kreftene for revolusjonen og de følgene den får for prioriteringa av målgrupper og arbeidsområder.

c).Er det rett å peke ut kampen mot sosialdemokratiet på den måten det gjøres?

d).Kommentar av de strategiske delmåla som settes opp.

-når det gjelder landsmøteperiodeplanen:

e).Hva som skal være de sentrale måla for perioden (jfr. kap II).

Er de i samsvar med de strategiske vurderingene, med situasjonen i partiet ved inngangen til perioden og med den sannsynlige utviklinga av klassekampen?

f).Hvilke partidiskusjoner skal prioriteres?

Utenom de som er satt opp i forslaget her, er det fra div. utvalg levert inn forslag på følgende diskusjoner i tillegg:

o Arbeidsløsheten

oEgen diskusjon om tillemping av faglig strategi/taktikk (oppfølging av diskusjonen som er satt opp våren -85).

o Landsmøtene i fagbevegelsen (evt. bare arb.pl.lag).

oFolkekrig og linja vår i forhold til dagens forsvar.

o Kina

oProduktivkrefter- produksjonsforhold

innebærer også at vi i neste periode ikke legger opp til ny "full rulle" på diskusjoner knytta til kap 5 i Prinsipp-programforslaget, at sakene knytta til kap 4 skal ha forrang. Er dette rett? Hva mener dere om bruken av neste landsmøte?

g).Hvordan skal Arbeidsprogrammet revideres? Må vi ha en landskonferanse? Kan det f.eks. vedtas av neste landsmøte (vil det i så fall bety at lagsbehandlinga av det må bytte plass med behandlinga av beredskapsinstruksen i tid?)?

h.Partiskoleopplegget.

Hva skal prioriteres; lagsstyreskoleringa el. medlemskurs I? Klarer vi å gjennomføre begge deler i løpet av 1985?

i).Innrettinga på den politiske kampen i perioden (inkludert satsinga på valgkampen-87)?

4).I tillegg til kommentarer på disse bestemte sakene, er det sjølsagt ønskelig med kommentarer til mest mulig av det som er lagt fram som forslag.

5).dersom der er skarp uenighet med det som er foreslått for arbeidet i 1985, må dette rapporteres fortløpende. det avtroppende SKs forslag om hovedtrekka i 1985-planen må vedtas innen 1.oktober for at partiet ikke skal komme på etterskudd med arbeidet.

Forslaget som legges fram

SKAU